

До смерті і довше

Кузьма Скрябін

Ті сходи, дерева, камені малюю собі.
Як шкода, ніхто ще ніколи сюда не ходив!

Із моря, із крові, із солі ти вийшов один,
Під сонцем і небом літаєш, як проклятий син.

Фарбуєш на чорно і біло свої слова,
Ніколи нічого не маєш — то твоє життя...

Літаєш собі — літай,
До смерті і довше.
Нікого тут не шукай,
Хто був, той пішов вже...

Високо собі літай,
До смерті і довше.
Нікого не піднімай —
Ніхто вже не схоче...

А знизу наскоро між нами мурують стіну,
Я хотів би з тобою так само і, може, піду.

Літаєш собі — літай,
До смерті і довше.
Нікого тут не шукай,
Хто був, той пішов вже...

Високо собі літай,
До смерті і довше.
Нікого не піднімай —
Ніхто вже не схоче...